

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 20/06-50

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. januára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť E. V., bytom B., a R., s. r. o., B., zastúpených advokátom JUDr. P. K., B., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa č. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Er 1069/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. V. a R., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júna 2005 doručená sťažnosť E. V. a R., s. r. o. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie ich základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1

ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa č. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd, resp. „exekučný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Er 1069/2004.

V sťažnosti sťažovatelia okrem iného uvádzajú: *„Exekučný súd preto pochybil, keď napriek svojmu právoplatnému rozhodnutiu o zastavení exekúcie, vydal v tejto dňa 21. 9. 2004 poverenie pod č. 5105 003447 a umožnil tak súdnemu exekútorovi pokračovať v exekučnom konaní, ktoré je podľa zákona potrebné považovať za právoplatne zastavené.*

Vydaním poverenia v zastavenom exekučnom konaní, došlo zo strany súdu k porušeniu základných procesných zásad konania, zakotvených v exekučnom poriadku i občianskom súdnom poriadku (...).“

Sťažovatelia vo svojom doplnení podania doručenom ústavnému súdu 2. augusta 2005 namietajú porušenie ich základného práva na súdnu a inú právnu ochranu, pretože okresný súd umožnil vykonať exekúciu na vymoženie pohľadávky v prospech oprávneného S. s., a. s., B. (ďalej len „S. s.“), vo výške 1 808 894,80 Sk s príslušenstvom, ktorá je predmetom neskončeného súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 64 Cb 77/99. Napriek uvedenému S. s. 10. januára 2003 podala na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. D. N. v P. (ďalej len „exekútor“) návrh na vykonanie exekúcie vo výške 2 228 894,80 Sk s príslušenstvom, ktorá bola u exekútora vedená pod sp. zn. EX 2/2003. Exekútor 21. januára 2003 požiadal okresný súd o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd uznesením sp. zn. 37 ErNr 55/2003 z 22. mája 2003 žiadosť exekútora zamietol a uznesením z 2. marca 2004 sp. zn. 37 ErNr 55/2003 exekúciu zastavil.

Súčasne sťažovatelia uvádzajú, že ešte pred rozhodnutím okresného súdu o zastavení exekúcie podala S. s. tomu istému exekútorovi 20. novembra 2003 v tej istej veci druhý návrh na vykonanie exekúcie vo výške 1 808 894,80 Sk s príslušenstvom vedenej u exekútora pod sp. zn. EX 623/2003, na základe ktorého okresný súd 21. septembra 2004 vydal poverenie na vykonanie exekúcie.

Podľa sťažovateľov „*Exekučný súd závažným spôsobom pochybil (...) a prehliadol, že pri lustrácii prípadu bolo dňa 28. 7. 2004 zistené, že tejto exekučnej veci predchádzalo na súde konanie 37 Er 55/03 (...)*

Ak preto súd dňa 2. 3. 2004 konanie v tejto exekučnej veci zastavil, je evidentné, že podľa zákona tak rozhodol o zastavení celej exekúcie voči nám, ktoré sa vzťahuje aj na návrh oprávneného z 20. 11. 2003“.

Na základe výzvy ústavného súdu z 24. augusta 2005 na odstránenie nedostatkov podania bolo ústavnému súdu 16. septembra 2005 doručené doplnenie podania sťažovateľov, ktorým odôvodňujú namietané porušenie nimi označených práv.

Porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy sťažovatelia odôvodňujú tým, že „*exekučný súd poveril dňa 21. 9. 2004 súdneho exekútora JUDr. D. N. v exekučnej veci 36 Er 1069/2004 vymožením pohľadávky S. s. a. s., B. (...) vo výške 1.808.894,80 Sk s prísl., a to napriek tomu, že táto pohľadávka oprávneného je riešená v súdnom konaní, ktoré nie je doposiaľ právoplatne ukončené. (...)*

Prebiehajúci spor 64 Cb 77/99 je uplatnením nášho ústavného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a tiež zárukou toho, že pohľadávka oprávneného bude súdom podľa hmotného práva riadne preskúmaná (...).“

K porušeniu čl. 6 ods. 1 dohovoru podľa sťažovateľov došlo „*Postupom exekučného súdu, ktorý v danej exekučnej veci vydal poverenie za stavu, že dôsledne neskúmal naplnenie formálnych a materiálnych predpokladov exekučného titulu (notárskej zápisnice), ktorá nie je vykonateľná (...)*

Týmto spôsobil, že pohľadávka oprávneného je neprípustne vymáhaná skôr, ako bolo o nej pri rešpektovaní nášho práva na spravodlivý súdny proces (...) rozhodnuté“.

Porušenie čl. 48 ods. 1 ústavy sťažovatelia odôvodňujú tým, že „*Zákonnou sudkyňou v danej exekučnej veci bola Mgr. I. B., ktorá však podľa exekučného spisu, nikdy nepoverila súdneho exekútora JUDr. D. N. (...) vykonaním exekúcie“.*

Na základe uvedeného sťažovateľa navrhujú, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1) odložil výkon súdnej exekúcie, ktorá sa vedie v prospech oprávneného S. s. a. s., B. o vymoženie pohľadávky vo výške 1.808.894,80 Sk s prísl. na Okresnom súde Bratislava 5 č. k. 36 Er 1069/2004 a na Exekútorskom úrade JUDr. D. N., súdneho exekútora so sídlom v P., pod č. Ex 623/2003, a to až do rozhodnutia, vo veci samej.

2) vyslovil, že základné právo sťažovateľov E. V., B., a obchodnej spoločnosti R. s. r. o., B., na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na právo zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, rozhodnutím Okresného súdu Bratislava 5 zo dňa 21. 9. 2004, sp. zn. Er 36 Er 1069/2004, bolo porušené.

3) zrušil rozhodnutie Okresného súdu Bratislava 5 zo dňa 21. 9. 2004, č. k. 36 Er 1069/2004, o udelení poverenia a vec vrátil Okresnému súde Bratislava 5 na ďalšie konanie.“

Sťažovatelia v prílohe doplnenia podania doručeného ústavnému súdu 27. septembra 2005 predložili „Rozvrh práce Okresného súdu Bratislava V, na rok 2004“ (ďalej len „rozvrh práce okresného súdu“) a uviedli, že „Mgr. M. K. bola zákonnou sudkyňou v tejto exekučnej veci až do 20. 9. 2004, kedy podľa dodatku č. 16 Rozvrhu práce, prevzala agendu 36 Er JUDr. I. B.

Hneď nasledujúci deň (21. 9. 2004) bolo súdnemu exekútorovi vydané poverenie na začatie exekúcie, ktoré však nevydala nová zákonná sudkyňa JUDr. I. B., ale JUDr. J. T“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd vzhľadom na svoju doterajšiu judikatúru považuje za potrebné uviesť, že nie je zásadne oprávnený ani povinný preskúmať a posudzovať skutkové zistenia a právne názory všeobecných súdov, ktoré pri výklade a uplatňovaní obyčajných zákonov vytvorili skutkový a právny základ ich rozhodnutí.

Skutkový stav a právne závery všeobecného súdu sú predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by prijaté právne závery boli so zreteľom na skutkový stav zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne a z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (napríklad I. ÚS 20/03). Ak nie sú splnené tieto predpoklady na preskúmanie rozhodnutí všeobecných súdov, ústavný súd nemôže dospieť k záveru o vecnej spojitosti medzi základnými právami

alebo slobodami, ktorých porušenie sa namieta, a napádaným rozhodnutím všeobecných súdov. V takom prípade ústavný súd považuje sťažnosti za zjavne neopodstatnené podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Zjavná neopodstatnenosť teda znamená, že už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd nezistí žiadnu reálnu možnosť porušenia základného práva alebo základnej slobody napadnutým rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne postupmi, ktoré im predchádzali, v konaní pred orgánmi verejnej moci, osobitne v konaní pred všeobecnými súdmi (IV. ÚS 43/04).

1. Tú časť sťažnosti, v ktorej sťažovatelia namietali porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Súčasťou týchto zákonom ustanovených postupov je aj povinnosť exekučných súdov skúmať procesné podmienky exekučného konania, pričom ak vznikne neodstrániteľný nedostatok v procesných podmienkach alebo odstrániteľný nedostatok (ktorým je aj prekážka začatej veci, tzv. litispendencia), ktorý aj po úkonoch exekútora, prípadne aj exekučného súdu zostal neodstránený, príslušný súd žiadosti o vydanie poverenia zamietne a následne exekúciu, resp. exekučné konanie zastaví. Zastavenie konania pre neodstrániteľné alebo neodstránené nedostatky v procesných podmienkach je procesným rozhodnutím, ktoré nebráni ďalšiemu uplatneniu práva na súdnu ochranu vrátane práva na exekúciu.

Za porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru považujú sťažovatelia skutočnosť, že okresný súd vydal 21. septembra 2004 poverenie na vykonanie exekúcie vedenej u exekútora pod sp. zn. EX 623/2003 napriek tomu, že v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie 20. novembra 2003 ešte prebiehalo na okresnom súde exekučné konanie vedené pod sp. zn. 37 Er 55/2003, u exekútora pod sp. zn. EX 2/2003 na základe toho istého exekučného titulu, ktorým bola notárska zápisnica sp. zn. N 205/01, NZ 202/01 z 27. júna 2001.

Zo sťažnosti, z jej príloh a zo spisu okresného súdu ústavný súd zistil, že vo veci sťažovateľov boli vedené na okresnom súde dve samostatné exekučné konania pod sp. zn. 37 ErNr 55/2003 a sp. zn. 36 Er 1069/2004, ktorých exekučný titul tvorila notárska zápisnica sp. zn. N 205/01, NZ 202/01 spísaná 27. júna 2001. Exekučné konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 37 ErNr 55/2003 začalo na základe doručeného návrhu na vykonanie exekúcie exekútorovi 10. januára 2003 a pre procesné vady na strane oprávneného bolo uznesením okresného súdu sp. zn. 37 ErNr 55/03 z 2. marca 2004 zastavené. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22. marca 2004. Exekučné konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 36 Er 1069/2004 začalo na základe doručeného návrhu na vykonanie exekúcie exekútorovi 20. novembra 2003 (ďalej aj „druhý návrh“), v ktorom na základe žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z 23. júla 2004 okresný súd 21. septembra 2004 vydal poverenie č. 5105 003447.

V zmysle § 36 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) začatie exekúcie bráni tomu, aby v tej istej veci prebiehalo iné exekučné konanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. (...)

Exekučnému súdu vzniká takto povinnosť skúmať procesné podmienky (vrátane prekážky začatej veci, tzv. litispendencie) po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z toho dôvodu nie je vylúčené, aby v tej istej veci v určitom časovom úseku prebiehalo aj ďalšie konanie bez vedomosti súdu. Akonáhle súd nadobudne o prekážke litispendencie vedomosť, musí ju z úradnej povinnosti odstrániť, a to bez zreteľa na to, kedy ju zistí alebo kedy vznikla.

Ústavný súd zo sťažnosti a zo spisu okresného súdu zistil, že v tej istej veci od doručenia druhého návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie (20. novembra 2003)

do nadobudnutia právoplatnosti uznesenia sp. zn. 37 ErNr 55/03 o zastavení exekúcie (22. marca 2004) prebiehali síce dve exekučné konania, v ktorých však ani v jednom sa exekúcia nevykonávala. Vykonávanie exekúcie môže exekútor realizovať až udelením poverenia súdu na vykonávanie exekúcie. Poverenie na vykonávanie exekúcie vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 37 ErNr 55/2003 nebolo vydané z dôvodu zastavenia exekúcie. Poverenie na vykonávanie exekúcie vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 36 Er 1069/2004 bolo vydané až 21. septembra 2004, keď prekážka začatej veci (litispendencia) nebránila pokračovaniu a rozhodovaniu v tomto konaní, pretože exekučné konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 37 ErNr 55/2003 bolo 22. marca 2004 právoplatne zastavené.

Vzhľadom na tieto skutočnosti a závery ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľov v tejto časti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovatelia ďalej opierajú porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj o skutočnosť, že okresný súd pri vydávaní poverenia vo veci vedenej pod sp. zn. 36 Er 1069/2004 na základe notárskej zápisnice sp. zn. N 205/01, NZ 202/01 ako exekučného titulu nezohľadnil sporové konanie vedené na krajskom súde pod sp. zn. 64 Cb 77/99 ohľadom pohľadávky oprávneného, ktoré nie je právoplatne skončené, pričom notársku zápisnicu nepovažujú v danom prípade za vykonateľnú, pretože záväzok v nej obsiahnutý je vymáhaný skôr, ako bolo o ňom rozhodnuté v súdnom konaní pred krajským súdom, a exekučný súd tak porušil ich práva tým, že neskúmal dôsledne naplnenie formálnych a materiálnych predpokladov exekučného titulu.

Podľa § 41 ods. 2 druhej vety Exekučného poriadku (platného v relevantnom čase) možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z uvedeného vyplýva, že vydaniu poverenia predchádza exekučným súdom náležité preskúmanie exekučného titulu, ako aj žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie. Podstatou tohto preskúmania je preverenie materiálnej a formálnej stránky vykonateľnosti exekučného titulu. V prípade notárskej zápisnice formálna stránka jej vykonateľnosti spočíva v dodržaní formy notárskej zápisnice, tak ako je upravená v § 47 zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov. Materiálna stránka je priamo predpísaná Exekučným poriadkom v § 41 ods. 2, podľa ktorého nevyhnutnými náležitosťami notárskej zápisnice ako exekučného titulu sú vyznačenie oprávnenej a povinnej osoby, právny dôvod, predmet a čas plnenia a súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou. Vykonateľnosť notárskej zápisnice je daná uplynutím času na dobrovoľné splnenie povinnosti na plnenie obsiahnutej v tejto zápisnici, prípadne dňom, po ktorom povinný súhlasil s vykonaním exekúcie.

Ústavný súd stabilne judikoval, že do sféry pôsobnosti všeobecných súdov môže zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne nedôvodné alebo arbitrárne (napr. III. ÚS 53/02, I. ÚS 20/03). K tomu treba dodať, že aj taký zásah podlieha princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu a je preto podmienený tým, že zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne konanie všeobecného súdu nie je napravitel'né účinným procesným prostriedkom alebo postupom nadriadeného alebo inštančne vyššieho stupňa všeobecného súdu.

Ústavný súd zo spisu okresného súdu preskúmal exekučný titul (notársku zápisnicu sp. zn. N 205/01, NZ 202/01) a skonštatoval, že závery exekučného súdu ohľadom vykonateľnosti exekučného titulu neboli neodôvodnené ani arbitrárne. Notárska zápisnica obsahovala všetky náležitosti predpísané vyššie citovanými zákonmi vrátane výslovného súhlasu povinnej osoby s vykonateľnosťou právneho záväzku. Žiadne ďalšie podmienky formálnej ani materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice z Exekučného poriadku nemožno vyvodit'. Z toho dôvodu exekučný súd nepreskúmaval právny vzťah účastníkov z hľadiska hmotného práva, pretože je to nad rámec preskúmavania formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Súd by bol povinný vykonať takéto preskúmanie len vtedy, ak by to bolo v zákone výslovne uvedené. Na základe uvedeného odmietol ústavný súd sťažnosť aj v tejto časti ako zjavne neopodstatnenú.

Sťažovatelia ďalej považujú za porušenie svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nedoručenie uznesenia exekučného súdu o zastavení konania vedeného pod sp. zn. 37 ErNr 55/03.

Exekučný súd zastavil konanie z úradnej povinnosti podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku pre rozpor návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom. Exekučný poriadok otázku doručovania pre prípad zastavenia konania podľa § 44 ods. 3 nerieši. Preto súd aplikoval v tomto prípade ustanovenia § 168 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd doručí uznesenie účastníkom konania, ak je proti nemu prípustné odvolanie alebo ak je to pre vedenie konania potrebné alebo ak ide o také uznesenie, ktorým sa účastníkom ukladá nejaká povinnosť. Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti konštatoval, že uvedené situácie v konaní vedenom pod sp. zn. 37 ErNr 55/03 nenastali, a postup exekučného súdu považuje za súladný so zákonom.

K sťažovateľmi namietanému porušeniu princípu kontradiktórnosti (typického pre občianskoprávne základné sporové konanie) a rovnosti v konaní ústavný súd uvádza, že exekučné konanie je osobitným druhom civilného konania (s prvkami sporového aj nesporového konania), účelom ktorého je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do majetkových práv povinného. Zásady procesného konania nepôsobia nemenne

a rovnako v civilnom procese, niektoré pôsobia v každom druhu civilného procesu, iné majú obmedzenú platnosť, príp. sa neuplatnia. V prípade exekučného konania možno poukázať na niektoré jeho verejnoprávne prvky, ktoré zasahujú do rovného postavenia účastníkov konania. Vyplývajú najmä z nevyhnutnosti obmedziť dlžníka v jeho majetkových právach v záujme uspokojenia oprávnených subjektov.

Na základe uvedeného ústavný súd môže len konštatovať, že nezistil, že by postup a rozhodnutie okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 36 Er 1069/2004 bolo svojvoľné alebo v zjavnom vzájomnom rozpore či urobené v zrejmom omyle a v nesúlade s platnou právnou úpravou. Ústavný súd za daných okolností nemá žiaden dôvod a ani oprávnenie na prehodnocovanie záverov poverenia vydaného exekučným súdom vo veci vedenej pod sp. zn. 36 Er 1069/2004. Tvrdenia sťažovateľov preto podľa názoru ústavného súdu sledujú len dosiahnutie zastavenia exekučného konania vedeného voči nim, čo však nemožno spájať s porušením základného práva na súdnu a inú právnú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktoré nemôže samo osebe nastať rozhodnutím štátneho orgánu, ktorým tento orgán uplatní svoju právomoc.

Ústavný súd považuje za potrebné dodať, že ak exekučný súd zistí, že povinný dobrovoľne nesplnil svoju povinnosť z exekučného titulu, musí postupovať v súlade s príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku a umožniť pokračovanie v exekúcii, pokiaľ sa povinnosť nesplní alebo sa nezistí iný dôvod na to, aby sa v exekúcii nepokračovalo. Opačným postupom by exekučný súd odoprel základné právo na súdnu ochranu oprávnenej osobe.

Vzhľadom na tieto skutočnosti a závery ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľov v tejto časti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2. Tú časť sťažnosti, v ktorej sťažovatelia namietali porušenie základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy z dôvodu, že vo veci mal konať a rozhodnúť iný sudca okresného súdu určený rozvrhom práce okresného súdu (podľa názoru

sťažovateľov Mgr. K. do 20. septembra 2004 a potom agendu prevzala JUDr. B.), ústavný súd odmietol tiež z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh ústavný súd zistil, že žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. Ex 623/2003 z 23. júla 2004 bola okresnému súdu doručená 26. júla 2004 a na tomto súde je vedená pod sp. zn. 36 Er 1069/04.

Podľa rozvrhu práce okresného súdu účinného ku dňu podania žiadosti exekútora okresnému súdu (26. júl 2004) prejednaním a rozhodovaním vecí vedených pod sp. zn. 36 Er bola poverená sudkyňa Mgr. M. K. a v prípade jej neprítomnosti na jej zastupovanie bola poverená sudkyňa JUDr. T. a naopak (bod 5 dodatku č. 10 k rozvrhu práce okresného súdu). Podľa bodu 2 dodatku č. 16 k rozvrhu práce okresného súdu účinného od 20. septembra 2004 na prejednanie a rozhodnutie vecí vedených pod sp. zn. 36 Er bola poverená sudkyňa JUDr. B. a v prípade jej neprítomnosti na jej zastupovanie bola poverená sudkyňa JUDr. T.

Z uvedeného vyplýva, že poverenie na vykonanie exekúcie vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 36 Er 1069/04 z 21. septembra 2004 bolo vydané v súlade s rozvrhom práce okresného súdu.

Ústavný súd v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou opakovane vyslovil, že ak sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom namietal také porušenie základného práva alebo slobody, ktoré podľa okolností prípadu nemohlo nastať, ústavný súd návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (napr. II. ÚS 70/99, III. ÚS 45/03).

Preto ústavný súd sťažnosť odmietol aj v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o zrušení rozhodnutia okresného súdu, ako aj rozhodnutie o vrátení veci na ďalšie konanie sú viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľov (čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy),

ústavný súd sa touto časťou sťažnosti nezaoberal a z tých istých dôvodov sa nezaoberal ani návrhom na odklad výkonu súdnej exekúcie (§ 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2006